

# กรณีศึกษา แนวทางการลงโทษทางวินัย



พฤติกรรมอย่างนี้  
ผิดหรือไม่....?



**การประปาส่วนภูมิภาค**  
Provincial Waterworks Authority



“คนเราถ้าพอใจในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย  
เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย  
ถ้าทุกประเทศมีความคิด  
อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง  
หมายความว่า พอประมาณ ไม่สุดโต่ง  
ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต



## คำนำ

พระบรมราชาวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้จัดทำได้เชิญมาเป็นบทนำในหนังสือกรณีศึกษาแนวทางการลงโทษทางวินัย เพื่อเตือนสติท่านผู้อ่านทั้งหลายว่า ความโลภ ความไม่พอประมาณ อาจทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุข และอาจส่งผลให้เกิดการแสวงหาความสุขในทางที่ผิดได้ การทำงานก็เช่นเดียวกัน เราต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและโปร่งใส หากเราใช้อำนาจหน้าที่การงานในการแสวงหาความสุขหรือผลประโยชน์ใส่ตน ทั้งที่ตั้งใจหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจเกิดความผิดและเกิดความทุกข์ยากมาสู่ตัวท่านอย่างที่ไม่คาดไม่ถึงก็เป็นได้

และด้วยความห่วงใยต่อเพื่อนพนักงาน กปภ. กองวินัยและส่งเสริมจริยธรรม ได้รวบรวมข้อมูลตัวอย่างการกระทำผิดทางประมวลจริยธรรมและทางวินัยของพนักงาน กปภ. ตามข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พ.ศ. 2522 ที่มีการลงโทษตั้งแต่ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ให้ออก และไล่ออก นอกจากนั้นหากการกระทำผิดวินัยแล้วส่งผลให้ กปภ. เสียหาย ก็ต้องรับผิดชอบชดใช้ตามสัดส่วนหนักเบาของการกระทำผิดอีกด้วย จึงนำเสนอไว้เป็นตัวอย่างเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งผ่านการเรียบเรียงเรื่องราวให้น่าสนใจโดย นางสาวปรียากร โพธิ์ทอง นักประชาสัมพันธ์ 7 งานสื่อสารภายใน กองสื่อสารองค์กร

หนังสือกรณีศึกษาแนวทางการลงโทษทางวินัยเล่มนี้ ผู้จัดทำตั้งใจที่จะให้พนักงาน กปภ. ได้ศึกษาเรียนรู้เป็นสิ่งที่เล่าสู่กันฟัง อันจะเป็นการเตือนสติหรือสร้างจิตสำนึกย้ำเตือนผู้ปฏิบัติงาน มิให้พลังผลของการทำความผิดโดยไม่เจตนาหรือจงใจกระทำผิดเพื่อประโยชน์ส่วนตน ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงเกิดประโยชน์ต่อองค์กรและพนักงาน กปภ. ไม่มากก็น้อย



## สารบัญ

เรื่อง	หน้า
➤ เจตนาดี...แต่ทำผิดที่ ก็มีโทษ	1
➤ หลงลืมหรือเลินเล่อ...เจอตัดเงินเดือน	2
➤ อย่า ! ทูบหม้อข้าวตัวเอง	3
➤ เงินของเขา...เราไม่เกี่ยว	4
➤ รับแล้วอย่าลืม	5
➤ ซื้อมิใช่ไม่หมด คัดกินไม่นาน	6
➤ อย่า ! บิดเพื่อน	7
➤ อย่า ! ก้าวร้าว	8
➤ กลั่นแกล้งลูกน้องต้องถูกลงโทษ	9
➤ อย่า ! ยุ่งกับยา	10
➤ เป็นหัวหน้า...อย่าเพลอ !!!	11
➤ เงินทอง...ของร้อน !!!	12
➤ งานไม่เดิน...แต่เงินสะพัด	13
➤ อย่า ! หย่อนยาน...เดี๋ยวงานเข้า	14
➤ เงินทอง...ต้องรีบสะสม	15
➤ รืออ่านเป็นโจร...ต้องโดนไล่ออก	16
➤ ตกเบ็ดล่อเหยื่อ...ใครเชื่อเสียเงิน	17
➤ ผิดศีลข้อ 3 ทำให้เสื่อมเสีย	18
➤ เลินเล่อ...เจอภาคทัณฑ์	19
➤ มีน้ำใจเป็นเรื่องดี...แต่ต้องใช้ให้ถูกที่ถูกต้อง	20



## สารบัญ

เรื่อง	หน้า
➢ ประโยชน์องค์กร...อย่าหย่อนยาน	21
➢ ไกล่อกินดี...ซัดอีกหน่อย	22
➢ นำเงินลูกค้มาหมุนใช้ โทษถึงไล่ออกสถานเดียว	23
➢ อาคารรพหมายเลข 7	24
➢ อมยา...ดีกว่าอมเงิน	25
➢ ผิดจนเกินอภัย	26
➢ รับเงินลูกค้า...อย่าทำใจเย็น	27
➢ เหตุเพราะหย่อนความสามารถ	28
➢ คิดไม่ซื่อ...อยู่ไม่นาน	29
➢ ถึงไม่ทุจริต แต่ก็ผิดนะ	30
➢ อย่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน...จนทำร้าย กปภ.	31





## เจตนาดี...แต่ทำผิดที่ ก็มีโทษ

อย่าเพิ่งสงสัยว่า...เหตุใดทำได้ถึงไม่ได้ดี นั่นก็เพราะว่าเราอาจทำดี ไม่ถูกที่ถูกทาง หรือขาดความกระจำงแจ้งในกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กร ด้วยความหวังดี...ก็เลยก่อให้เกิดผลร้ายกับเราได้ในที่สุด ฉะนั้นเรื่องที่จะนำมา บอกเล่าสู่กันฟัง

เรื่องมีอยู่ว่า “นายบุญเปลี่ยน” เป็นพนักงานผลิตน้ำ ได้รับแจ้งจาก ผู้ใช้น้ำว่ามีค่าน้ำสูงผิดปกติจึงไปตรวจสอบดู พบว่ามาตรวัดน้ำติดตั้งกลับทางอยู่ จึงถอดมาตรวัดน้ำตัวนั้นออก...แล้วนำไปตรวจสอบที่บ้าน และได้นำมามาตรวัดน้ำ ที่ใช้สำหรับทดสอบมาตรฐานมาติดตั้งแทน เพื่อให้ผู้ใช้น้ำได้ใช้น้ำตามปกติและ เกิดความพึงพอใจในการให้บริการ

แม้ว่านายบุญเปลี่ยนจะทำไปด้วยเจตนาที่ดี แต่การถอดมาตรวัดน้ำ ที่ ไม่อยู่ในระบบทะเบียนผู้ใช้น้ำมาติดตั้งแทน เป็นการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบขั้นตอนของ กปภ. อีกทั้งอาจทำให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการใช้น้ำโดยไม่ ผ่านมาตรวัดน้ำที่ถูกต้อง และไม่สามารถเรียกเก็บเงินค่าน้ำได้ เป็นเหตุให้ กปภ. เสียหาย แม้ภายหลังผู้ใช้น้ำได้ชำระค่าน้ำและค่าปรับครบถ้วนแล้ว ก็ยังคงต้องถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. และไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) และ (5) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษตัดเงินเดือน **นายบุญเปลี่ยน** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 3 เดือน



## หลงลืมหรือเลินเล่อ...เจอตัดเงินเดือน

“โอย !!! งานเช้าแล้วสิเธอ เพราะความพลั้งเผลอขาดสติ ทำให้ฉันต้องถูกหักเงินไปเดือนละหลายพันเลยนะ” พนักงาน กปภ. สาขาหนึ่งกำลังบ่นรำพึงรำพันอยู่กับเพื่อนร่วมงาน ตามไถ่ไปมา...ก็ได้ความว่า “นางบุญหลงและนางบุญลืม” พนักงานการเงินและบัญชี มีความผิดอย่างคาดไม่ถึง เมื่อทั้ง 2 คน ได้รับคำสั่งให้ร่วมกันเปิดตู้নিরภัยของ กปภ.สาขา ที่ปฏิบัติงานอยู่ ซึ่งทุกครั้งก็จะปิดตู้নিরภัยให้เรียบร้อย เพราะผู้จัดการได้กำชับว่า...ต้องระมัดระวังให้ดี จะเปิดตู้নিরภัยแต่ละครั้งต้องรอบคอบให้มากๆ

อยู่มาวันหนึ่ง ทั้งสองคนได้ร่วมกันไขตู้নিরภัยตามปกติ แต่ปรากฏว่าลูกบิดรหัสไม่ตรงกับตำแหน่งจึงไม่สามารถเปิดตู้নিরภัยได้ แทนที่ทั้งสองคนจะนำกุญแจออกมาจากตู้নিরภัยก่อน กลับเสียเบญจเฉททิ้งไว้แล้วออกไปจากสำนักงาน พอกลับเข้ามาพบว่า...เงินในตู้নিরภัยหายไปจำนวน 300,000 บาท ทั้งนางบุญหลงและนางบุญลืม แทบเป็นลม...เพราะงานนี้รู้ดีว่าต้องถูกลงโทษแน่นอน

การกระทำดังกล่าวนั้น เข้าข่ายเป็นการกระทำที่ผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. และละทิ้งหน้าที่ ตามข้อ 33 (2) (5) และ 6 แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษให้ตัดเงินเดือน **นางบุญหลงและนางบุญลืม** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 3 เดือน



## อย่า ! ทูบหม้อข้าวตัวเอง

หลายคนอาจสงสัยว่า เหตุใดถึงพาดหัวเรื่องการทูบหม้อข้าวตัวเอง เพราะถ้าใครทำอย่างนั้นจะเอาหม้อจากไหนมาหุงข้าวล่ะ.....? อย่าเพิ่งด่วนสรุป เพราะคำกล่าวนั้น เป็นสำนวนไทยที่ใช้เปรียบเปรยกันมานานแล้ว หมายถึง คนที่ทุจริตต่อนายจ้าง เมื่อโดนจับได้ก็ถูกไล่ออก ซึ่งถือว่าการกระทำแบบนี้เป็นการทำลายอาชีพและหน้าที่การงานของตนเอง คล้ายๆ กับเรื่องราวที่ยากบอกกล่าว เล่าต่อให้ได้รับรู้ และเป็นอุทาหรณ์สอนใจเพื่อนพนักงาน

เรื่องมีอยู่ว่า **“นายสมคบ”** พนักงานพัสดุ 6 งานอำนวยการ ได้ร่วมกับบุคคลภายนอกทำการลักเอาขดลวดทองแดงและอุปกรณ์หม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งเก็บไว้ที่หน่วยบริการของ กปภ. พดดิกรรมเช่นนี้...เท่ากับนำทรัพย์สินของ กปภ. ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหาย เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่ **นายสมคบ** ออกจากงาน

❖ การกระทำอย่างนี้ นอกจากจะเป็นการทำลายองค์กรแล้ว...ยังเข้าข่ายทำลายอนาคตของเขาเองด้วย เป็นการกระทำที่เรียกว่า **“ทูบหม้อข้าวตัวเอง”** เอ้อ ! ไม่น่าเลยจริงๆ







## เงินของเขา...เราไม่เกี่ยว

เมื่อเร็วๆ นี้ เห็นหนังสือพิมพ์ลงข่าว เปิดโปงคดีทุจริตโกงเงินค่าโดยสาร รถเมล์ ชสมก. 5 ปี ป.ป.ช. ฟันเรียบ 6 พนักงาน “ยักยอกเงิน เก็บตั๋วเก่าขายไม่ส่งคืน” เจอโทษหนักทั้งวินัยและอาญา ทั้งๆ ที่ผู้บริหาร ชสมก. ก็ยืนยันยกย่องว่า... การยักยอกเงินค่าโดยสารถือเป็นความผิดสถานหนัก ไม่ว่าจะป็นจำนวนเงินเท่าใด บทลงโทษทางวินัยเหมือนกันคือ “ไล่ออก”

เหลียวหลังแลหน้า หันมาดู กปภ. ของเราบ้าง ก็พบว่ายังมีพนักงาน บางคนประพฤติตนนอกกลุ่มนอกทางอยู่ โดยทำการยกเลิกใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา ในระบบ Billing แล้วนำเงินค่าน้ำประปาที่รับมาไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

“นางบุญผัน” พนักงานคอมพิวเตอร์ 3 ปฏิบัติหน้าที่รับชำระเงิน ค่าน้ำประปา บันทึกการรับชำระ ตรวจสอบและเก็บข้อมูลการตั้งหนี้ รับชำระหนี้ และรายได้อื่นๆ เมื่อเธอได้รับชำระเงินค่าน้ำประปาจึงได้บันทึกการรับชำระ และ ออกใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปาให้กับผู้ใช้แล้ว แต่ได้ทำการยกเลิกใบเสร็จรับเงิน ค่าน้ำประปาในระบบ Billing ก่อนปิดงาน ณ สิ้นวัน ทำให้เสมือนว่ายังไม่มีมารับ ชำระค่าน้ำประปาจากผู้ใช้น้ำ แล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวก่อนนำฝากเข้าบัญชี กปภ. ซึ่งล่าช้าเป็นเวลา 16 - 176 วัน

การกระทำดังกล่าวทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่นางบุญผัน ออกจากงาน

❖ กรณีที่เกิดขึ้นนี้สอนให้รู้ว่า...เงินของลูกค้าที่ได้รับชำระค่าน้ำประปา มา ก็ย่นำเข้ากระเป๋าโดยเด็ดขาด ให้รับนำเข้าบัญชี กปภ. จะได้ไม่มีความผิด ร้ายแรงอันส่งผลทำลายอนาคตและหน้าที่การงาน...ก็บอกแล้วว่า “เงินของเขา...”



## รับแล้วอย่าลืม

เรื่องนี้ต้องขอเตือนเพื่อนพนักงานให้ระมัดระวังเอาไว้ เพราะบางครั้ง การทำผิดวินัยแม้จะไม่ตั้งใจ...ก็ไม่รู้ว่าถูกลงโทษได้เช่นกัน ก่อนหน้านี้เราเคยนำ เรื่องราวกรณีของพนักงานหญิง 2 คน ที่หลงลืมกุญแจไว้ที่ตู้নির্যায়จนทำให้เงิน ค่าน้ำประปาที่เก็บไว้ในตู้নির্যায়หายไป เป็นเหตุให้ถูกตัดเงินเดือน

ส่วนเหตุการณ์นี้เป็นเรื่องราวของ “นายบุญลิม” ช่างโยธา 5 ซึ่งไม่ได้ มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องรับเงินค่าติดตั้ง แต่ปรากฏว่าเมื่อได้รับมอบหมายให้ออกไป สํารวจประมาณการราคาติดตั้งให้กับผู้ขอใช้น้ำรายใหม่ และลูกค้าได้ฝากชำระ ค่าติดตั้ง แต่เมื่อประมาณการแล้วเสร็จ...เขากลับหลงลืมไม่นำเงินดังกล่าวมาส่งให้ที่ กปภ.สาขา ทำให้ผู้ขอใช้น้ำได้รับการติดตั้งที่ล่าช้า จนเป็นเหตุให้ผู้ใช้น้ำมีการ ต่อท่อตรงโดยไม่ผ่านมาตรวัดน้ำของ กปภ. (เป็นการลักใช้น้ำ)

การกระทำดังกล่าวทำให้ กปภ. เสียหายและเสื่อมเสียภาพพจน์ เข้าข่าย ผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. และประพฤตินทางซึ่งอาจทำให้ เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน ตามข้อ 33 (2) (5) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน นายบุญลิม จำนวน 1 ขั้น

❖ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่ารับเงินลูกค้าอย่าชะล่าใจ ถึงกำหนดรีบเร่งเร็วไวจ่ายให้ กปภ. เพราะถ้าขึ้นถือเงินไว้ต่อ อาจต้องมานั่งเสียใจเมื่อโทษภัยมาถึงตัว เห็นอย่างนี้ แล้วต้องคอยเตือนสติตัวเองเสมอว่า “รับแล้ว อย่าลืม”



## ซื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน

ภาชิตโบราณ ที่ยังใช้ได้ทุกยุคทุกสมัยกับคนที่มีใจคิดไม่เชื่อต่อองค์กร ถือเอาประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก ก็มักจบชีวิตการทำงานก่อนถึงวัยเกษียณ ดังอุทาหรณ์สอนใจในกรณีที่เกิดขึ้นนี้

“นายช่อม” เป็นพนักงานบริการ 5 งานบริการและควบคุมน้ำสูญเสีย ซึ่งได้รับหน้าที่ให้ไปตรวจสอบการใช้น้ำ และพบว่ามีชาวบ้านลักใช้น้ำประปา จึงได้เรียก/รับเงินจากผู้ลักใช้น้ำเพื่อช่วยเหลือในการปกปิดความผิด จำนวน 3 ครั้ง โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ กปภ. กำหนด เมื่อรับเงินมาแล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แต่ถ้าผู้ลักใช้น้ำบางรายไม่ยอมจ่ายเงินตามจำนวนที่เรียกเก็บ กลับแจ้งให้ กปภ. สาขา ทราบว่า...พบการลักใช้น้ำ เพื่อให้ กปภ. ดำเนินการเรียกค่าปรับการลักใช้น้ำประปา ตามหลักเกณฑ์ของ กปภ. จึงเป็นเหตุให้ กปภ. เสียหายอย่างร้ายแรง การกระทำดังกล่าว...เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่ นายช่อม ออกจากงาน

❖ นี่แหละ...เป็นการตบใจทมิฬให้เข้าใจว่าทำไมเราต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ก็เพราะมีตัวอย่างให้เห็นกันมานานแล้วว่า “ซื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน”





## อย่า ! บิดเบือน

อย่า ! บิดเบือน ความหมายของคำนี้ คือ การทำให้ผิดไปจากข้อเท็จจริง เห็นพาดหัวเรื่องแบบนี้อย่าคิดว่าจะมาทำคอลัมน์ภาษาไทยวันละคำ เพียงแต่อยากบอกว่าเหตุการณ์แห่งคดีที่เข้าข่ายบิดเบือนนั้น ส่งผลอย่างไรต่อพนักงาน กปภ. ที่ลงมือกระทำ

เรื่องมีอยู่ว่า “**นายตัดต่อ**” เป็นช่างโยธา 6 งานบริการและควบคุม น้ำสูญเสีย มีหน้าที่สำรวจ ออกแบบ ประมาณการ และควบคุมงานติดตั้งมาตรวัดน้ำ ได้เรียกรับเงินจากผู้ขอใช้น้ำประปาเป็นเงินจำนวน 63,000 บาท โดยไม่ผ่านระบบ รับจ่ายของ กปภ. เพื่อดำเนินการวางท่อติดตั้งระบบประปาไปยังบ้านของผู้ใช้น้ำ ที่อยู่ห่างจากท่อเมนประปาประมาณ 350 เมตร แต่กลับสำรวจประมาณการติดตั้ง มาตรวัดน้ำเป็นรายเหมาจ่ายไม่เกิน 10 เมตร ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพียง 4,135 บาท เท่านั้น และได้ประสานท่อประปาพ่วงกับท่อเมนรองจากผู้ใช้น้ำรายอื่น ทำให้น้ำ ไหลอ่อนถึงไม่ไหลบางเวลา

การกระทำอันบิดเบือนเช่นนี้ ทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหาย จึงถือ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่ **นายตัดต่อ** ออกจากงาน





## อย่า ! ก้าวร้าว

เรื่องนี้จะพาไปรู้จักกับคำว่า “ก้าวร้าว” ซึ่งหมายถึง การเกาะกระรราน (ได้แก่ กิริยาและวาทะที่กระด้างและล่วงเกินผู้อื่น) ผู้เขียนไม่ได้จะมาสอนภาษาไทย วันละคำ แต่ต้องการนำเสนอให้เพื่อนพนักงานรู้ว่าพฤติกรรมก้าวร้าว (Aggressive Behavior) นั้น มีโทษต่อผู้กระทำอย่างไร

เรื่องมีอยู่ว่า “นายบุญโต” เป็นพนักงานผลิตน้ำ 4 ได้พูดจาทำทายนางปราณี หัวหน้างานอำนวยการ ซึ่งกำลังจะเข้าไปตตมาตรวัดน้ำที่บ้านแม่ยายของนายบุญโต เนื่องจากค้างชำระค่าน้ำมาเป็นเวลา 2 เดือน โดยถือมีดพร้าอยู่ในมือด้วย แต่ยืนอยู่ห่างจากนางปราณี ในระยะที่ไม่อาจใช้อาวุธนั้นทำร้ายได้

ต่อมาในวันเดียวกัน นายบุญโต ได้เข้าไปคุยและได้ชำระค่าน้ำประปา พร้อมทั้งกราบขอโทษนางปราณี แม้พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นเพียงแค่การกระทำที่ไม่สุภาพและไม่เหมาะสม แต่ก็ไม่ได้มีเจตนาถึงขั้นจะทำร้ายร่างกายหรือข่มขืนใจนางปราณี เพื่อไม่ให้ไปตตมาตรวัดน้ำ แต่ก็ต้องถือว่า...เป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤตินในทางซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ของตน และไม่รักษาความสามัคคีระหว่างพนักงานด้วยกัน ตามข้อ 33 (8) และ (11) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

โชคดี...ที่ นายบุญโต ยังไม่เคยกระทำความผิดและถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน กปภ. จึงลดหย่อนโทษให้เหลือเพียงภาคทัณฑ์เอาไว้ก่อนเท่านั้น





## กลั่นแก่งลูกน้องต้องถูกลงโทษ

การเป็นผู้บังคับบัญชาที่ดี...แม้ไม่ได้มีสูตรสำเร็จ แต่ก็มีเคล็ด (ไม่ลับ) อยู่มากมาย สุดแล้วแต่ใครจะหยิบยกไปประพฤติปฏิบัติ แต่อย่างน้อยควรจะมิ หลักระรรมประจำใจ พรหมวิหาร 4 เป็นหลักธรรมที่ควรถือปฏิบัติ อย่างข้ออุเบกขา คือ วางตนเป็นกลาง อีกทั้งต้องปราศจากอคติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา เพราะอคตินั้น จะทำให้เสียความเที่ยงธรรมได้ ซึ่งอคติที่ว่านี้มีทั้งลำเอียงเพราะรัก และลำเอียง เพราะโกรธหรือไม่ชอบ ที่เกริ่นนำกันอย่างนี้ ก็เพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนใจว่าถึงแม้จะมี ตำแหน่งใหญ่โตก็อย่าได้คิดกลั่นแก่งผู้น้อย มิฉะนั้นอาจเข้าตำรา “ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว” ก็ได้

เรื่องมีอยู่ว่า “นายบุญกลั่น” ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผอ.กอง ได้แก้ไข คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในสังกัดที่ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจได้ ประเมินผลไว้แล้ว โดยไม่มีอำนาจ ไม่มีข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาแก้ไขและไม่แจ้ง ให้พนักงานผู้ถูกแก้ไขคะแนนประเมินผลลงชื่อรับทราบ

การกระทำได้กล่าว เป็นการไม่ปฏิบัติตามคู่มือหลักเกณฑ์และแนวทาง ปฏิบัติ ในการนำคะแนนประเมินผลและสมรรถนะความสามารถมาใช้ในการ บริหารงาน ไม่สอดคล้องกับนโยบายของ กปภ. ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหาร ทรัพยากรบุคคลโดยรวม ทำให้ กปภ. เสียหาย จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐาน ไม่สนับสนุนนโยบายของ กปภ. และไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบ แบบแผนของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนด ตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษภาคทัณฑ์ นายบุญกลั่น



## อย่า ! ยุ่งกับยา

อ๊ะอ๊ะ...อย่าเพิ่งเข้าใจผิดคิดสงสัยว่าเหตุใดจึงไม่ควรยุ่งกับยา ทั้งๆ ที่ยามีประโยชน์ในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ หรือบางคนก็ยังคงเปิดร้านขายยาเป็นอาชีพสร้างรายได้อย่างงามเลยทีเดียว ถ้าเป็นยารักษาโรคก็คงจะไม่มีปัญหา แต่ถ้าเป็นยาเสพติดนี่สิ...โทษภัยมาถึงตัวและครอบครัวผู้เกี่ยวข้องอย่างแน่นอน ดังอุทาหรณ์สอนใจกรณีนี้

“นายยาใจ” เป็นพนักงานอ่านมาตร 3 ของ กปภ.สาขาแห่งหนึ่ง มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาไอซ์) และยังมีเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ที่บ้านพักพนักงาน และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษจำคุก 3 เดือน โดยให้รอกการลงโทษมีกำหนด 2 ปี ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของพนักงาน และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2542

การกระทำของนายยาใจ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 สมควรลงโทษสถานหนัก ถึงขั้นไล่ออกแต่เนื่องจากนายยาใจได้ให้การรับสารภาพอันเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน

กปภ. จึงลดหย่อนโทษเหลือเพียงให้ **นายยาใจ** ออกจากงาน





## เป็นหัวหน้า...อย่าเผลอ !!!

เรื่องนี้ต้องขอเตือนเพื่อนพนักงานให้ระมัดระวังเอาไว้ เพราะการเป็นหัวหน้านั้นไม่ได้รับมาเฉพาะหัวโชน หากต้องแบกรับภาระหน้าที่ไว้บนบ่าด้วยและไม่เพียงแค่อุผลผลงานของลูกน้อง แต่ยังต้องดูแลครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตการทำงานของหัวหน้าด้วย

เรื่องมีอยู่ว่า “**นายบุญไหล**” ได้เติบโตใหญ่เป็นหัวหน้างาน 8 งานอำนวยการของ กปภ.สาขาหนึ่ง มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานในสายงานอำนวยการ แต่กลับมิได้มีการตรวจสอบดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบ คำสั่ง คู่มือการปฏิบัติงานของ กปภ. โดยใกล้ชิดเป็นเหตุให้มีการยกยอกนำเงินไปใช้ และนำฝากเข้าบัญชีไม่ครบถ้วน ทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหาย แม้จะเป็นการกระทำผิดของลูกน้อง แต่หัวหน้าก็พลอยเดือดร้อนไปด้วย

ความผิดของนายบุญไหล เข้าข่ายผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่รับผิดชอบและไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ไม่ปฏิบัติตนเองให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการรักษาวินัย ไม่ดูแลระมัดระวังให้พนักงานใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย และไม่เอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดตามข้อ 33 (2) (5) และข้อ 34 (1) (2) และ (4) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษตัดเงินเดือน **นายบุญไหล** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 2 เดือน เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การเป็นหัวหน้านอกจากรอบรู้แล้ว ยังต้องรอบคอบอีกด้วย มิเช่นนั้นอาจเป็นเช่นนี้ ผู้เขียนจึงขอย้ำกันอีกครั้งว่า “เป็นหัวหน้า อย่าเผลอ”





## เงินทอง...ของร้อน !!!

ระหว่างเงินกับเผือก รู้ไหมอะไรร้อนกว่ากัน ??? หลายคนอาจตอบว่า เผือก เพราะเรามักได้ยินคำว่า “โยนเผือกร้อน” แต่สำหรับเงินที่ได้มาด้วยการทุจริตผิดวินัย บอกได้เลยว่าร้อนกว่าเผือกแน่นอน ถ้าอยากรู้จะเล่าให้ฟังพร้อมๆ กัน

เรื่องมีอยู่ว่า “นางสาวบุญยืม” มีหน้าที่รับเงินหน้าเคาน์เตอร์ เมื่อได้รับเงินค่าติดตั้งประปาและเงินประกันใช้น้ำ จำนวน 25,861 บาท จากผู้ใช้น้ำรายหนึ่ง แต่ไม่ยอมนำเงินส่งเพื่อนำฝากเข้าบัญชี กปภ. ตามคู่มือปฏิบัติกลับนำไป ใช้ประโยชน์ส่วนตัวน ภายหลังกมีการตรวจสอบพบ นางสาวบุญยืมจึงยอมรับสารภาพว่ามีเจตนาทุจริตนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวจริง พร้อมทั้งจะทยอยฝากคืนให้ แต่ทุกอย่างก็สายเกินไปแล้ว

การกระทำดังกล่าวถือเป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ(8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. ลงโทษไล่ นางสาวบุญยืม ออกจากงาน





## งานไม่เดิน...แต่เงินสะพัด

“เงินดี งานเดิน เงินเกิน งานวิ่ง” คำกล่าวนี้กลายเป็นเรื่องจริงที่เห็นกันบ่อยครั้งในสังคมไทยไปแล้ว โดยคนทั่วไปมักเข้าใจว่า...การจะให้ใครทำการสิ่งใด ถ้าต้องการให้เสร็จเร็วไว สะดวก ต้องมีการอัดฉีดเงินกันบ้างพอสมควร ไม่วั้น แม้แต่หน่วยงานที่ต้องบริการประชาชนหลายแห่ง แต่สำหรับบางคนก็รับเงินเต็มที แต่ไม่ค่อยมีผลงานให้เห็นเฉกเช่นอุทาหรณ์สอนใจในเรื่องนี้

เรื่องมีอยู่ว่า “นายบุญถ่วง” ได้รับมอบหมายให้สำรวจออกแบบและประมาณราคาค่าใช้จ่าย โครงการขยายเขตระบบประปาในพื้นที่เทศบาล จ.นครศรีธรรมราช แต่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้แล้วเสร็จ จึงได้มาดำเนินการสำรวจเพิ่มเติมในวันหยุดทำการเป็นเวลาหลายสัปดาห์ โดยเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายสัปดาห์ละ 2,500 - 5,000 บาท ต่อมารองนายกเทศมนตรีได้โทรศัพท์สอบถามเร่งรัดโครงการ เพราะเห็นว่า...เวลาล่วงเลยมามากแล้ว แต่นายบุญถ่วงกลับแจ้งว่าต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอีกประมาณ 20,000 บาท เมื่อทางเทศบาลไม่จ่ายเงินในส่วนนี้ให้ นายบุญถ่วงก็เลยเตะถ่วงไม่ยอมปฏิบัติงานดังกล่าวให้แล้วเสร็จ

การกระทำดังกล่าวถือเป็นความผิดทางวินัยฐานไม่เอาใจใส่ ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ ของ กปภ. ไม่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม และประพฤติในทางซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนตามข้อ 33 (5) (7) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน “นายบุญถ่วง” จำนวน 1 ขั้น



## อย่า ! หย่อนยาน...เดี๋ยวงานเข้า

“โธ้ย !!! งานเข้าอีกแล้วเรา เป็้อจริงๆ **เนื้อไม่ได้กิน หนังไม่ไ้รองนั้** **แล้วยังต้องเอากระดูกมาแขวนคออีก**” เสี่ยงวิศวกรผู้ควบคุมงานหุ่มใหญ่บ่นพึมพำกับเพื่อนร่วมงาน หลังเจอมาตรการตัดเงินเดือน เรื่องนี้มีที่มาอย่างไร เหตุใดถึงทำให้วิศวกรรายนี้ถูกตัดเงินเดือน เรื่องเล่านี้มีคำตอบค่ะ

“**นายอำนวย**” ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยการหรือควบคุมการก่อสร้าง แต่กลับไม่ได้ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในพื้นที่ก่อสร้างให้ดำเนินการอย่างถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามข้อสัญญา และต้องรายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ แต่กลับไม่ดูแลโดยเคร่งครัด ทำให้ผู้รับจ้างติดตั้งรายการไม่ตรงตามรูปแบบที่กำหนด จึงทำให้งานก่อสร้างดังกล่าวไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ทำให้เกิดข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ แม้การกระทำนั้นไม่ถึงกับเป็นการเอื้อประโยชน์ แต่ก็มิอาจถูกลงโทษในที่สุด ซึ่งที่ผ่านมานายอำนวยปฏิบัติงานให้ กปภ. ด้วยดีมาโดยตลอดและไม่เคยกระทำผิดและถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน

พฤติกรรมของนายอำนวย เข้าข่ายความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตลอดจนระเบียบแบบแผนและไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) (5) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษตัดเงินเดือน **นายอำนวย** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 3 เดือน

❖ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...การได้รับแต่งตั้งมอบหมายให้ดำเนินการสิ่งใดโดยชอบ จักต้องปฏิบัติให้ดีที่สุด เห็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยอย่าปล่อยผ่านละเลย เพราะความหย่อนยาน จะนำโทษมาให้โดยไม่ทันตั้งตัว



## เงินทอง...ต้องรีบสะสาง

เรื่องเงินทองจะต้องมาบอกเล่าเก้าสิบ สำหรับพนักงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับชำระเงินจากลูกค้า อย่าชะล่าใจ เงินรายได้ของ กปภ. รับมาแล้ว ต้องรีบส่งต่อเข้าบัญชีธนาคารในวันที่รับ หากปล่อยให้มีการค้างโอนหลายครั้ง ระวัง!!! จะประสบชะตากรรม เช่น อุทาหรณ์สอนใจในกรณีที่เกิดขึ้นนี้

**“นางบุญผัน”** มีหน้าที่รับชำระเงินค่าน้ำประปาหน้าเคาน์เตอร์ และต้องนำเงินรายได้ของ กปภ. ฝากเข้าบัญชีธนาคารและเก็บรักษาเงินสดค้างโอนประจำวันและกุญแจตู้নিরায় มีพฤติกรรมบกพร่องต่อหน้าที่นำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารในแต่ละวัน น้อยกว่าเงินสดที่รับชำระจริงไว้ตั้งแต่เวลา 08.30 น. ถึงเวลาประมาณ 13.00 น. รวมกับเงินสดค้างโอนประจำวันของวันก่อน หลายครั้งหลายหน ทำให้มีเงินสดค้างโอนประจำวันที่ต้องทำการตรวจนับและเก็บรักษาในตู้নিরায় มีจำนวนมากและเกินความจำเป็น

แม้จะฟังไม่ได้ว่า...มีการนำเงินไปหมุนใช้ประโยชน์ส่วนตัว แต่การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคู่มือปฏิบัติงานด้านบัญชี ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ และไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) และ (5) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษตัดเงินเดือน **นางบุญผัน** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 3 เดือน





## รื้ออ่านเป็นโจร...ต้องโดนไล่ออก

“งานราชการ งานรัฐวิสาหกิจ ไม่ได้หาเงินง่ายๆ ทำไม่ถึงได้ตัดอนาคตตัวเองอย่างนี้” เสียงพนักงานคนหนึ่งวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุการณ์ที่เพื่อนร่วมงานสาขาเดียวกันถูกไล่ออก เพราะทำความผิดหลายตั้ง ทั้งทางวินัยและอาญา

เรื่องมีอยู่ว่า “นายยาใจ” เป็นพนักงานผลิตน้ำ 3 เห็นนางออมเงิน พนักงานการเงินและบัญชี 6 นำเงินรายได้ค่าน้ำของ กปภ. ไปฝากเข้าบัญชีที่ธนาคารกรุงไทยทุกวัน จึงเกิดความอยากได้เงินจนขาดความยับยั้งชั่งใจ วันหนึ่งระหว่างที่นางออมเงินเดินทาง นายยาใจขับรถจักรยานยนต์ตามไปกระชากกระเป๋าที่บรรจุเงินสดค่าน้ำ จำนวน 239,682.63 บาทไป ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมตัวนายยาใจได้พร้อมเงินสดค่าน้ำของกลาง อีกทั้งพบว่านายยาใจเสพยาเสพติดอีกด้วย

กปภ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นายยาใจมีพฤติกรรมเสพยาเสพติดและซิงทรัพย์ของหน่วยงาน ถ้าให้อยู่ทำงานต่อไปอาจจะเกิดความเสียหายกับ กปภ. มากยิ่งขึ้น จึงมีคำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน รอคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนเสร็จ ซึ่งขอบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 กำหนดบทลงโทษในเรื่องนี้ถูกไล่ออกจาก กปภ. แน่นนอน

❖ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า หลงติดยา...นอกจากจะเสียอนาคต ยังหมดอาชีพหมดหนทางทำกินอีกด้วย





## ตกเบ็ดล่อเหยื่อ...ใครเชื่อเสียเงิน

วันก่อนเห็นหนังสือพิมพ์หลายฉบับลงข่าว “จับอีก 4 ราย แก๊งทุจริต ! สอบตำรวจ คน ทอ.ร่วม” ทำให้รู้ว่าสมัยนี้ยังมีคนคิดไม่ซื่อ โดยอาศัยการสอบแข่งขันเพื่อเข้าทำงานในหน่วยงานที่มั่นคง เป็นเครื่องมือหากินกันอยู่ ซึ่งนักหลอกหลวงต้มตุ๋นเหล่านี้จะมีทุกวงการ โดยใช้เล่ห์เหลี่ยม กลโกง หรือใช้คารมพูดจาหวานล่อม หลอกหลวง เอาเงินทองจากผู้เข้าสอบ โดยพูดจาให้หลงเชื่อว่า จะสามารถช่วยเหลือให้สอบได้ ไม่เว้นแม้กระทั่ง กบป. ของเรา เรื่องนี้มีที่มาอย่างไร ตามไปดูให้รู้เห็นเป็นอุทาหรณ์สอนใจกันเถาะ

เรื่องมีอยู่ว่า “นางสาวไข่มุก” ทำหน้าที่ช่วยงานทรัพยากรบุคคล ได้รับมอบหมายให้พิมพ์รายชื่อผู้ผ่านการสอบคัดเลือกที่ขึ้นบัญชีไว้ เพื่อรอการเรียกบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานในตำแหน่งช่างไฟฟ้า 3 จำนวน 3 ราย เมื่อทราบชื่อและข้อมูลของผู้ที่สอบผ่าน ได้ติดต่อและแอบอ้างว่า...สามารถช่วยดำเนินการให้ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานได้ โดยเรียกเก็บเงินค่าตอบแทนค่าดำเนินการให้ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงาน รายละ 150,000 บาท ต่อมานางสาวไข่มุก ได้ให้การรับสารภาพและคืนเงินในภายหลัง แต่เมื่อความผิดได้เกิดขึ้นแล้ว...ก็ต้องรับโทษ

การกระทำดังกล่าว เป็นการอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน แสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบ ทำให้ กบป. ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของหน่วยงาน เข้าข่ายความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ และประพฤติก่อร้ายแรงตาม ข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กบป. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กบป. จึงลงโทษไล่ **นางสาวไข่มุก** ออกจากงาน



## ผิดศีลข้อ 3 ทำให้เสื่อมเสีย

“กาเมสุ มิฉฉาจารา เวรมณี การงดเว้นจากการประพฤติดนินทาม” เห็นพาดหัวแบบนี้ อย่าเพิ่งเข้าใจผิดคิดว่าจะพาเข้าวัด...เพียงแต่อยากเชิญชวนให้พนักงาน กปภ. เคารงครัตินศีลธรรมที่ดี ไม่ต้องมากขอแค่รักษาศีลให้ครบ 5 ข้อ ก็พอแล้ว เพราะการรักษาศีล 5 จะทำให้ชีวิตมีแต่ความสุข ในทางตรงกันข้าม หากเป็นคนทุศีล (ลวงละเมิดศีลหรือวินัย) ก็ต้องได้รับโทษภัยจากการกระทำนั้นๆ

เรื่องมีอยู่ว่า “นายหลายรัก” ซึ่งเป็นพนักงาน กปภ. สาขาแห่งหนึ่ง ได้อยู่ค้างแรมกับหญิงอื่นในยามวิกาล และเป็นสถานที่ลับสายตาทำให้เชื่อได้ว่า ทั้งสองได้มีความสัมพันธ์ฉู้สาว แม้ว่าโดยพฤตินัยหญิงนั้นจะไม่ได้อยู่กับฉู้สามี ภรรยาแล้วก็ตาม แต่การที่นายหลายรักมีภรรยาอยู่แล้ว...แต่กลับมีความสัมพันธ์ฉู้สาวกับหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาของตน เป็นพฤติกรรมที่ทำให้ได้รับความเสื่อมเสียในด้านชื่อเสียงของตนเองและภาพลักษณ์ของหน่วยงาน

การกระทำดังกล่าว เข้าข่ายความผิดวินัยฐานประพฤติดนินทาซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนตามข้อ 33 (8) แห่งข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษ **นายหลายรัก** ตัดเงินเดือนร้อยละ 10 เป็นเวลา 3 เดือน





## เล่นเลื้อ...เจอภาคทัณฑ์

วันก่อนเห็นหนังสือพิมพ์พาดหัวข่าว “ป.ป.ช. สั่งฟันวินัยและอาญา บิ๊กข้าราชการฐานทุจริตและประมาทเล่นเลื้อ สร้างความเสียหายให้แก่ทางราชการอย่างร้ายแรง”

ข่าวแบบนี้ยังมีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ทั้งๆ ที่หน่วยงานต่างๆ ล้วนปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดเคร่งครัดในคุณธรรม จริยธรรม เหลียวหลังแลหน้าหันมาดู กปภ. ของเราก็น่าจะมีกรณีเช่นนี้อย่างประปราย อย่างเรื่องของ “นายหย่อนยาน” มีหน้าที่ควบคุมดูแลการเบิกจ่ายพัสดุในคลังพัสดุ เก็บรักษาบัญชีพัสดุอย่างมี ระเบียบตระวัง ซึ่งเป็นที่เปิดเผยและรับรู้กันทั่วไป พนักงานในสำนักงานสามารถนำพัสดุ ไปใช้ได้ตลอดเวลา จึงเป็นช่องทางให้มีการนำมาตรวัดน้ำใหม่ในคลังพัสดุไปติดตั้งให้ ผู้ขอใช้น้ำรายใหม่ก่อนการชำระค่าติดตั้ง ส่งผลให้ กปภ. เสียหาย

การกระทำของนายหย่อนยาน เข้าข่ายความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตาม ข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. และไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) และ (5) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 แต่เห็นว่า...ได้กระทำไปในลักษณะเพื่อแก้ปัญหากรณี วันหยุดสามารถนำอุปกรณ์ไปใช้งานได้ทันที และเมื่อทราบว่ามีการนำมาตรวัดน้ำ ออกไปจากคลังโดยพลการ ได้แจ้งให้นำเงินค่าติดตั้งมาเข้าบัญชี กปภ. ประกอบกับ ไม่เคยกระทำผิดและถูกลงโทษทางวินัยในลักษณะนี้มาก่อน เห็นควรลดหย่อนโทษ กปภ. จึงลงโทษภาคทัณฑ์ *นายหย่อนยาน*





## มีน้ำใจเป็นเรื่องดี...แต่ต้องใช้ให้ถูกที่ถูกต้อง

เห็นหัวเรื่องแบบนี้...อาจเกิดความสงสัยว่า มีน้ำใจแล้ว...แต่ทำไมต้องเลือกใช้ด้วย??? กปภ. มีความปรารถนาดี อยากจะเล่าสู่กันฟัง เอาไว้เป็นอุทาหรณ์สอนใจไม่ให้พลั้งพลาด อันว่าความเอื้ออาทรมีน้ำใจต่อกันเป็นเรื่องที่ดีมีคุณค่า น่านับถือ แต่ถ้าเราใช้ไม่ถูกที่ถูกต้อง เรื่องดีๆ ก็อาจแปรเปลี่ยนเป็นโทษภัยถึงขั้นถูกลงโทษทางวินัยให้ประวัติต้องต่างพร้อย

เรื่องมีอยู่ว่า “นายใจดี” หัวหน้างานผลิต มีน้ำใจนำสารสัมที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานอำนวยการไปให้เทศบาลตำบลแห่งหนึ่งหยิบยืมใช้ โดยผลการ ด้วยเห็นว่าเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่คุ้นเคยกันดี อยู่แบบน้ำพึ่งเรือเสื่อ พึ่งป่ามาตลอด ต่อมาเทศบาลได้นำสารสัมมาคืน นายใจดีก็ส่งคืน กปภ. ทันที แม้ว่าการหยิบยืมโดยผลการจะไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของ กปภ. ก็ตาม แต่พฤติกรรมของนายใจดีก็ส่อไปในทางทุจริต เป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. และไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ไม่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและประพฤติในทางซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ของตน ตามข้อ 33 (2) (5) (7) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน **นายใจดี** จำนวน 3 ขั้น

❖ คราวนี้เห็นภาพชัดเจนแล้วใช่ไหมว่า...หากมีน้ำใจไม่ถูกที่ถูกต้อง...ก็สามารถสร้างความปวดหัวให้เจ้าตัวต้องจดจำไปนานเลยทีเดียว.....!!!!



## ประโยชน์องค์กร...อย่าหย่อนยาน

ด้วยความรักที่มีให้เพื่อนพนักงาน จึงขอหยิบยกเรื่องไม่ดีที่อยากจะบอกเล่าแก่สื่อบ เพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนใจว่า...ทีหลังอย่าทำ !!!

เรื่องมีอยู่ว่า “นางละเอียด” มีหน้าที่รับชำระเงินหน้าเคาน์เตอร์ กปภ. สาขา เมื่อได้รับเงินจากลูกค้ามาแล้วก็ได้ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ เป็นเหตุให้การนำฝากเงินรายได้ขาดหายไปถึง 4 ครั้ง รวมเป็นเงิน 5,000 บาท โดยไม่มีหลักฐานว่าได้นำเงินไปหมุนใช้ประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งนางละเอียดก็ได้นำเงินมาชดใช้ จนครบถ้วนแล้ว แต่เรื่องไม่ได้จบเพียงแค่นี้ เพราะความผิดที่เกิดขึ้นถือเป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. และไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) และ (5) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

เนื่องจากนางละเอียดเคยทำความผิดซ้ำซากในกรณีนี้มาแล้ว จึงเห็นควรเพิ่มโทษโดยการลงโทษตัดเงินเดือน **นางละเอียด** ร้อยละ 10 เป็นเวลา 1 เดือน

❖ ทำผิดครั้งแรกหนักหนาก็ไม่น่าให้อภัยแล้ว ยังจะย่ำแย่ใจทำผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก กปภ. จำเป็นต้องเพิ่มโทษให้ด้วย คราวหน้าต้องท่องคาถานี้ไว้ให้ขึ้นใจว่า “ผลประโยชน์องค์กร ต้องรักษา อย่าหย่อนยาน” มิเช่นนั้นก็จะทำให้ประวัติต่างพร้อยโดยใช้เหตุนะ





## ใกล้อีกนิด...ชิดอีกหน่อย

เห็นพาดหัวแบบนี้อย่าเพิ่งคิดว่าจะมาโฆษณา...ชายอาสาฟันยี่ห้อใกล้ชิด  
แต่อยากจะบอกกับท่านหัวหน้างานทั้งหลายว่า ต้องหมั่นคอยควบคุมดูแลการ  
ปฏิบัติงานของลูกน้องกันอย่างใกล้ชิด มิฉะนั้นท่านอาจจะเดือดร้อนได้

เรื่องมีอยู่ว่า “นายเฉย” เป็นหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ต้อง  
ตรวจสอบการทำงานของลูกน้องให้มีการนำเงินที่ได้รับมาเข้าบัญชีทุกวัน และ  
ตรวจนับใบเสร็จค้างชำระทุกสิ้นเดือนอย่างจริงจัง แต่ไม่ใส่ใจควบคุมดูแลการปฏิบัติ  
หน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาในการจัดเก็บเงินค่าน้ำอย่างใกล้ชิด จนทำให้มีการรับเงิน  
แล้วนำฝากเข้าบัญชี กปภ. ล่าช้า และปล่อยให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน  
ที่กำหนด ถึงแม้จะดูเหมือนว่าเป็นความบกพร่องในหน้าที่ของลูกน้อง ไม่ใช่  
ความผิดพลาดของหัวหน้างานโดยตรง นายเฉยจึงไม่น่าจะมีความผิดอะไร แต่หาก  
พิจารณาจากข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน  
พ.ศ. 2522 ข้อ 34 (1) (2) และ (4)

การกระทำของนายเฉย ถือว่ามีความผิดโทษฐานที่ไม่เป็นตัวอย่างที่ดี  
ในการรักษาวินัย ไม่ดูแลระมัดระวังให้พนักงานผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย  
และไม่เอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาโดยใกล้ชิด แต่โทษยังดี  
ที่นายเฉยไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และได้เร่งรัดการจัดเก็บรายได้จนทำให้ไม่มี  
ใบเสร็จฯ ค้างชำระหลงเหลืออยู่อีกต่อไป กปภ. จึงลดหย่อนโทษให้เหลือเพียงการ  
ภาคทัณฑ์ **นายเฉย** ไว้เท่านั้น

❖ เหตุการณ์นี้จึงเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้จำไว้ว่า...ต่อไปต้องใส่ใจกับงานที่  
ต้องรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชา เวลามีปัญหาหรือ  
ช่องโหว่ตรงไหน จะได้แก้ไขทันท่วงที จริงไหมเอ๋ย !!!



## นำเงินลูกค้ายามาหมุนใช้...โทษถึงไล่ออกสถานเดียว

ที่พาดหัวแรงขนาดนี้...อย่าคิดว่าเอามาชู้กันเล่น แต่เพราะไม่ยอมเห็นเพื่อนพนักงานต้องหมดอนาคต เพราะพฤติกรรมที่จะพูดถึงนี้มีความผิดร้ายแรงจริงๆ นะ

เรื่องมีอยู่ว่า “นายบุญยืม” มีหน้าที่รับคำขอติดตั้ง จัดทำเอกสารสัญญาให้ผู้ใช้น้ำและนำเงินฝากเข้าบัญชี กปภ. แต่ปรากฏว่าเมื่อได้รับเงินค่าติดตั้งจากลูกค้าแล้ว นายบุญยืมกลับไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ลูกค้า แถมยังนำเงินค่าติดตั้งไปหมุนใช้ประโยชน์ส่วนตัวก่อนนำเงินฝากเข้าบัญชี จนเป็นเหตุให้การนำฝากล่าช้าถึง 2 ครั้ง โดยล่าช้าไป 62 วัน และ 42 วัน ตามลำดับ ซึ่งในทางปฏิบัติที่ถูกต้อง นายบุญยืมจะต้องออกใบเสร็จรับเงินให้ลูกค้าทันที และนำเงินเข้าบัญชีวันต่อวัน ถ้าเข้าวันนั้นไม่ทัน (ค่าเสียก่อน) ก็ต้องนำเข้าวันรุ่งขึ้น พฤติกรรมดังกล่าวเข้าข่ายความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษขั้นเด็ดขาดไล่ออก **นายบุญยืม** ออกจากงาน จะลดหย่อนโทษเป็นให้ออกก็ไม่ได้ เพราะมติ ครม. เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2536 ระบุให้ไล่ออกสถานเดียว

❖ เรื่องนี้จึงเป็นอุทาหรณ์สอนใจ...ให้จำไว้ว่า เงินทองของลูกค้า ถ้ารับมาแล้วต้องรีบนำฝากโดยไม่รอช้า...ที่สำคัญต้องรู้จักสกัดกั้นความอยากให้จงได้...อย่าคิณำเงินลูกค้ายามาใช้...เพราะไม่ใช่เงินของเรา



## อาถรรพ์หมายเลข 7

ไม่ได้มีเรื่องเร้นลับอะไร...มานำเสนอหรือกันนะ แต่จะมาบอกกล่าวเล่าเตือนให้เพื่อนพนักงานรับรู้ จะได้ไม่เสียนาคตเพราะเลข 7

เรื่องมีอยู่ว่า “นายเปี้ยว” ไม่มาทำงานและไม่ติดต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อแจ้งความประสงค์ขออนุญาตลาตามระเบียบ กปก. รวม 52 วันทำการ จึงเป็นการขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกัน เกิน 7 วันทำการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร พนักงานมีสิทธิที่จะหยุด...ไม่มาทำงานบ้างก็ได้ โดยใช้สิทธิการลาป่วย ลาพักผ่อนประจำปี แต่ไม่ใช่หายไปเฉยๆ และไม่มีเหตุผลอันสมควร

ซึ่งหากพิจารณาจากข้อบังคับ กปก. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 จะเห็นว่ากรกระทำของนายเปี้ยวถือว่ามี ความผิดตามข้อ 41 (4) อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง มีโทษร้ายแรงถึงขั้นไล่ออก แต่เนื่องจากนายเปี้ยวไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และในเวลาต่อมาได้กลับมาปฏิบัติงาน

กปก. จึงลดหย่อนโทษโดยให้ **นายเปี้ยว** ออกจากงาน

❖ เห็นแล้วใช่ไหมว่าการขาดงานเกิน 7 วันทำการ โดยไม่บอกกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาได้รับรู้...จะนำไปสู่การตงงานในที่สุด





## อมยา...ดีกว่าอมเงิน

ถ้ามีอาการเจ็บคอ...ไปหาหมอและขอยาอมแก้เจ็บคอ ก็คงจะช่วยให้อาการทุเลาลงได้ แต่ถ้าใครมีพฤติกรรมอมเงินนี้สิปัญหาใหญ่แน่ เมื่อเร็วๆ นี้ มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งพาดหัวข่าวว่า “ศาลอุทธรณ์สั่งจำคุก 50 ปี ส.ต.อ. อมเงิน ค่าปรับ” เรื่องราวทำนองนี้...มีให้เห็นกันในหลายหน่วยงาน รวมทั้ง กปภ. ของเรา ซึ่งแม้ว่านโยบายของผู้บริหารระดับสูง จะพยายามปลูกฝังให้พนักงานตระหนักถึง คุณธรรม จริยธรรม มาโดยตลอด แต่ก็ยังพบเห็นพนักงานที่มีพฤติกรรมส่อไปในทาง ไม่สุจริตอยู่บ่อยครั้ง ดังเช่นพนักงาน กปภ. คนนี้

“นางเม้ม” มีหน้าที่ควบคุมการรับ-จ่ายใบเสร็จรับชำระค่าน้ำอยู่ที่ กปภ. สาขาแห่งหนึ่ง ได้รับเงินค่าน้ำของผู้ใช้น้ำรายใหญ่ที่มีจำนวนเงินค่าน้ำสูงหลายราย ซึ่งเป็นทั้งเงินสดและเช็ค แต่กลับไม่นำฝากเข้าบัญชี กปภ. ในทันที โดยไม่นำฝากทั้งหมดหรือนำฝากเพียงบางส่วน กรณีรับมาเป็นเช็คขีดคร่อมได้นำเช็คฝากเข้าบัญชีของลูกจ้างแล้วถอนเป็นเงินสดมาฝากบัญชี กปภ. เพียงบางส่วนแล้วนำเงินค่าน้ำดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวก่อนนำฝากเข้าบัญชี กปภ. โดยนำฝากล่าช้าไปเป็นเวลา ตั้งแต่ 2-53 วัน

พฤติกรรมดังกล่าว เป็นการอาศัยอำนาจหน้าที่การงานของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ทำให้ กปภ. เสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่ **นางเม้ม** ออกจากงาน

❖ เห็นแบบนี้แล้ว...หวังว่าคงไม่มีใครคิดไปทำความผิด...อมเงินหลวงนะ เพราะของแบบนี้...ไม่มีวันปกปิดได้ตลอดไป และที่สำคัญไม่มีองค์กรไหนเขาอยากเลี้ยงคนไม่ซื่อสัตย์เอาไว้อ ผู้เขียนขอฝากไว้ว่า “ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน”



## ผิดจนเกินอภัย

“...ถ้าทุจริตแม้แต่ชนิดเดียว ก็ขอแข่งให้มีอันเป็นไป พุดอย่างนี้ หยาบคาย แต่ว่าขอให้มีอันเป็นไป แต่ถ้าไม่ทุจริต สุจริตและมีความตั้งใจมุ่งมั่น สร้างความเจริญ ก็ขอให้ต่ออายุได้ถึง 100 ปี ส่วนคนไหนที่มีอายุมากแล้ว ขอให้ แข็งแรง ความสุจริตจะทำให้ประเทศไทยรอดพ้นอันตราย...” เปิดเรื่องกัน ด้วยการเชิญพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานไว้เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2546 หลายคนคงพอจะรู้แล้วว่าเรื่องที่จะนำมาบอกเล่าเก้าสิบนี้...คงหนีไม่พ้นเรื่องทุจริตอย่างแน่นอน

เรื่องมีอยู่ว่า “นางบุญนัย” พนักงานการเงินและบัญชี ได้รับอนุมัติให้ เบิกเงินสดย่อยเป็นค่าของใช้ในสำนักงานและค่าธรรมเนียมธนาคาร แต่นางบุญนัย กลับไม่นำเงินดังกล่าวไปชำระหนี้ของ กปภ. ในทันที กลับนำเงินไปใช้ประโยชน์ ส่วนตัวและชำระหนี้ล่าช้าเป็นเวลา 6-27 วัน รวม 5 ครั้ง พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการอาศัยอำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบ ทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหาย เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงภาพลักษณ์อย่างร้ายแรง

การกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 37 (3) และ (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษไล่ **นางบุญนัย** ออกจากงาน

❖ การทุจริตนั้น...ผิดทั้งกฎหมายและกฎแห่งกรรม ซึ่ง กปภ. ได้นำมา บรรจุไว้ในค่านิยมองค์กรหัวข้อแรก “**มุ่งเน้นคุณธรรม**” โดยกำหนดพฤติกรรมของ พนักงานทุกคนให้ปฏิบัติตามกฎหมายและมีจริยธรรม รวมทั้งมีความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส...ดังนั้น หากพนักงานคนใดทำผิดในเรื่องแบบนี้ คงไม่มีองค์กรไหนอยากให้อภัยอย่างแน่นอน...เรื่องแบบนี้ ผิดจนเกินอภัยจริงๆ !!!



## รับเงินลูกค้า...อย่าทำใจเย็น

เรื่องแค่นี้...ถึงกับโดนข้อหาไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ โอ๊ย !!! จะเป็นลม !!!  
เสียงอุทานของพนักงานท่านหนึ่ง

ก็เพราะมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยสิ ถึงเจอดีเข้าจนได้...ที่หน้าที่หลัง  
ก็ท้องไว้...รับเงินจากลูกค้าอย่าทำใจเย็น มิฉะนั้น...อาจเป็นเช่นนี้ เรื่องเล่าต่อไปนี้  
ตั้งใจเพื่อจะให้ป็นอุทาหรณ์สอนใจ ไม่ให้เกิดเหตุการณ์ทำนองนี้ขึ้นอีก

เรื่องมีอยู่ว่า “นายเลนเล่อ” ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานรับชำระ  
ค่าน้ำประปาที่หน่วยบริการ แต่มิได้ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ โดยหลงลืมไม่  
บันทึกรายชื่อลูกค้ารับชำระเงินจากผู้ใช้น้ำบางราย ลงในบันทึกการรับเงินให้ครบถ้วน  
ทำให้เกิดการนำเงินค่าน้ำฝากเข้าบัญชีล่าช้า แต่เนื่องด้วยในวันที่เขาปฏิบัติงาน  
อยู่นั้น...ปรากฏว่ามีผู้ใช้น้ำมาชำระค่าน้ำที่หน่วยบริการเป็นจำนวนมาก แต่มี  
นายเลนเล่อปฏิบัติงานอยู่คนเดียว และไม่ปรากฏหลักฐานการนำเงินไปหมุนใช้  
ส่วนตัว โทษหนักจึงกลายเป็นเบา แต่ก็ทำให้งานเข้า!!! จนนั่งเครียดไปหลายวัน

การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตาม  
ข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ ไม่รับผิดชอบ  
ต่อหน้าที่และไม่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ ของ กปภ. ตามข้อ 33 (2) และ (5)  
แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษภาคทัณฑ์แก่ **นายเลนเล่อ**

❖ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...แม้ไม่ได้มีเจตนาทำผิด...แต่ถ้าคิดไม่รอบคอบ ผลที่  
ตามมาก็สร้างปัญหาชวนปวดหัวได้ อย่างไม่คาดคิด!!!





## เหตุเพราะหย่อนความสามารถ

ด้วยความรักและความหวังดีที่มีต่อเพื่อนพ้องพี่น้องพนักงาน กปภ. ผู้เขียนจึงมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงมาเตือนกัน ให้ท่านอย่าหย่อนยานในการปฏิบัติหน้าที่ และให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอๆ มิฉะนั้นอาจต้องออกจากงาน เฉกเช่น ตัวอย่างที่จะมาเล่าให้ฟังนี้

เรื่องมีอยู่ว่า “นายภูมิ” พนักงานผลิตน้ำ 4 งานผลิต มีพฤติกรรมไม่เข้าเวรผลิตน้ำ ปล่อยน้ำล้นถังสูงและถังน้ำใส ไม่ล้างกรอง ตามกำหนดเวลา ส่งผลให้คุณภาพน้ำไม่ได้มาตรฐาน แรงดันน้ำไหลอ่อนไม่พอจ่าย โดยมีสาเหตุจากการที่นายภูมิชอบดื่มสุราเป็นอาจิด เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จจุลวงได้ด้วยดี ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้กล่าวตักเตือนหลายครั้ง จนกระทั่งถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนมาแล้ว รวม 4 ครั้ง ทั้งได้ให้โอกาสปรับปรุงตนเองเป็นเวลาตามสมควร กปภ. ได้ส่งนายภูมิเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรคุณธรรม : ปัจจัยในการพัฒนาหน่วยงานและสังคม อีกทั้งได้ปรับเปลี่ยนหน้าที่ให้ปฏิบัติงานหน้าที่อื่นแล้วก็ตาม นายภูมิก็ยังไม่ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น พฤติกรรมที่ปรากฏ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า นายภูมิหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง และประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ตามข้อ 20 (3) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 หากยังคงให้นายภูมิปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่งานของ กปภ. และเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีกับพนักงานคนอื่น ๆ จึงสมควรให้ออกจากงาน

กปภ. จึงมีคำสั่งให้ นายภูมิ ออกจากงาน (เหตุหย่อนความสามารถมิใช่ความผิดทางวินัย)

❖ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...การหย่อนความสามารถในการปฏิบัติงาน ถึงแม้ว่าการกระทำจะไม่ใช่ความผิดทางวินัย แต่ส่งผลกระทบทำให้ กปภ.



## คิดไม่ซื่อ...อยู่ไม่นาน

คิดไม่ซื่อ...อยู่ไม่นาน ที่พาดหัวเรื่องแบบนี้ เพราะมีเรื่องมาแล้วให้ฟัง เพื่อให้เพื่อนพนักงาน กปภ. ได้รับรู้เป็นอุทาหรณ์ว่า...อย่าใช้สถานภาพความเป็นพนักงาน กปภ. ไปใช้แสวงหาผลประโยชน์ที่มีขอบ เพราะจุดจบ...ถึงขั้นต้องออกจากงาน

เรื่องมีอยู่ว่า **“นายวิชัย”** ตำแหน่งพนักงานเก็บเงิน 2 งานอำนวยความสะดวก มีหน้าที่เก็บเงินค่าน้ำประปา ไม่ได้รับการแต่งตั้ง และ/หรือ มอบหมายงานจากผู้บังคับบัญชาให้นายวิชัยไปปฏิบัติหน้าที่ย้ายมาตร แต่นายวิชัยกลับอาศัยสถานภาพความเป็นพนักงานของ กปภ. ร่วมกับนายรอด ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก กระทำการย้ายมาตรของผู้ใช้น้ำ จำนวน 5 ราย พร้อมทั้งเรียกรับเงินเป็นค่าดำเนินการย้ายมาตรจากผู้ใช้น้ำอีกด้วย พฤติกรรมที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่อาศัยสถานภาพความเป็นพนักงานของ กปภ. แสวงหาประโยชน์ที่มีขอบด้วยข้อบังคับ ระเบียบแบบแผนของ กปภ. และเป็นการกระทำที่สร้างความเสียหายทั้งภาพลักษณ์ชื่อเสียงและทรัพย์สินของ กปภ. การกระทำความดังกล่าวทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ 37 (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 สมควรลงโทษสถานหนัก

กปภ. จึงลงโทษให้ **นายวิชัย** ออกจากงาน





## ถึงไม่ทุจริต แต่ก็ผิดนะ

อย่าเพิ่งสงสัยว่า...เหตุใดวิธีการปฏิบัติงานที่ไม่ได้คิดมาก่อนว่า... เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ แต่ยังเป็นความผิดทางวินัย นั่นก็เพราะว่าเราไม่ได้ทำตาม คู่มือการปฏิบัติงาน หรือขาดความกระจำงแจ้งในระเบียบแบบแผนขององค์กร ผู้เขียน จึงขอยกตัวอย่างเพื่อเล่าสู่กันฟัง และเป็นอุทาหรณ์สอนใจกันดีกว่า

เรื่องมีอยู่ว่า “นางน้ำ” พนักงานบัญชี 5 งานจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ ควบคุมการรับ-จ่ายใบเสร็จรับเงินค่าน้ำ และได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รวบรวม และแยกชนิดของธนบัตรก่อนนำฝากเข้าบัญชี กปภ. (บัญชีธนาคารกรุงไทย) ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ของตน โดยการนำเอาเช็คของธนาคารกรุงศรีอยุธยาซึ่งเป็น เช็คส่วนตัว ฝากเข้าบัญชี กปภ. แทนเงินสดค่าน้ำที่ตนเองได้รับมอบหมายให้แยก ชนิดของธนบัตรก่อนนำเข้าบัญชี กปภ. ภายในวันเดียวกัน...ส่งผลให้เงินเข้าบัญชี ของ กปภ. ล่าช้า เพราะธนาคารกรุงไทยต้องไปเรียกเก็บเงินจากธนาคาร กรุงศรีอยุธยาอีกต่อหนึ่ง พฤติกรรมที่ปรากฏ...แม้จะยังฟังไม่ถึงขนาดว่าเป็น การทุจริตต่อหน้าที่ก็ตาม แต่ก็เป็นการไม่ปฏิบัติตามคู่มือปฏิบัติงานบัญชีของ กปภ. เป็นเหตุให้ กปภ. ได้รับความเสียหาย เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ตลอดจนระเบียบแบบแผนของ กปภ. ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่รับผิดชอบ ไม่ระมัดระวัง รักษาผลประโยชน์ของ กปภ. และไม่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม อาศัยอำนาจหน้าที่การงานของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามข้อ 33 (2) (5) และ (7) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522

กปภ. จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน **นางน้ำ** จำนวน 1 ขั้น



## เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน...จนทำร้าย กปภ.

ด้วยความรักและห่วงใย...ที่มีต่อเพื่อนๆ พนักงาน กปภ. ด้วยกัน ผู้เขียนขอหยิบยกเรื่องไม่ดีที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อให้ กปภ. เกิดความเสียหาย และโดยเฉพาะเป็นการตัดอนาคตในหน้าที่การงานของผู้กระทำ มาบอกเล่าแก่สืบสู่กันฟัง

เรื่องมีอยู่ว่า **“นายสุวรรณ”** นายช่างโยธา 6 มีหน้าที่สำรวจ ออกแบบ ประมาณราคา และรับผิดชอบประสานงานเกี่ยวกับการขออนุญาตวางท่อขยายเขต ประปา ให้กับหน่วยงาน อบต. ในพื้นที่รับผิดชอบของ กปภ.สาขา แห่งหนึ่ง นายสุวรรณได้ส่งเอกสารรายการประมาณราคา ที่มีราคาเปลี่ยนแปลงสูงกว่า ต้นฉบับจริงให้กับหน่วยงาน อบต. เป็นเหตุให้หน่วยงาน อบต. นำไปกำหนดเป็น ราคาากลางจ้างเหมาสรรหาผู้รับจ้าง โดยมีผลประโยชน์ในทางมิชอบเกี่ยวข้องกับ หลก.ธราทอง จนกระทั่งมีผู้ร้องเรียน ทำให้ กปภ. ได้รับความเสียหายและ เสื่อมเสียภาพลักษณ์และชื่อเสียงเป็นอย่างมาก

พฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อาศัยอำนาจหน้าที่การงานของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ประพฤติในทางซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตาม ข้อ 33 (7) (8) และ 37 (8) แห่งข้อบังคับ กปภ. ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งฯ ของพนักงาน พ.ศ. 2522 แต่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายสุวรรณ ไม่เคยกระทำผิดทางวินัยมาก่อน จึงลดหย่อนโทษให้ตามสมควร

กปภ. จึงลงโทษให้ **นายสุวรรณ** ออกจากงาน



จัดทำโดย

งานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม  
กองวินัยและส่งเสริมจริยธรรม ฝ่ายกฎหมาย

โทร. 0 2551 8899 <http://law-discipline.pwa.co.th>

<https://anticor.pwa.co.th>

